

[Grethe Philip]

veg Petersen, jfr. folketingets forhandlinger for 1978-79, sp. 3050:

»Der er derfor et stigende behov for at gøre sig grundlæggende overvejelser om kreditmarkedets organisering og om en modernisering af de færdigsregler, der skal gælde for de enkelte dele af kreditmarkedet og i samspil med hinanden. Det er et spørgsmål, vi har rejst før, og et spørgsmål, vi agter at vende tilbage til.«

Med vort forslag her om nedsættelse af en pengepolitisk kommission tager det radikale venstre nu et opfølgende initiativ.

Behovet for en sådan kommission er begrundet dels i grundlæggende uklarheder i ansvaret for vor pengepolitik, dels i en række aktuelle forskydninger på penge- og kreditmarkedet og en svigtende koordinering. Med uklarheder i ansvarsfordelingen tænker jeg bl. a. på forholdet mellem Nationalbanken og regeringen, men også i høj grad på, at en række forskellige ministre er inddraget i denne problematik. Lad mig nævne f. eks., at Nationalbanken er i et stadigt samarbejde med økonomiministeren, der er kgl. bankkommissær, og i dette samarbejde drøftes så vidt mig bekendt hovedsagelig Danmarks valutapolitik og Nationalbankens aftaler og indgreb over for pengeinstitutterne, banker og sparekasser.

Banker og sparekasser sorterer på den anden side direkte under handelsministeriet, der fører tilsyn med deres soliditet og efter den seneste lovgivning, vi har vedtaget, nu også fører en slags monopoltilsyn til sikring af, at fortjenesterne ikke bliver uacceptabelt høje i forhold til, hvad man ellers fører af økonomisk politik.

Jeg kan desuden nævne, at realkreditinstitutionerne hører under boligministeriet, og at statslånsoptagelser sker på finansministerens ansvar. Det vil altså sige, at vores pengepolitik og ansvaret for den er spredt ud over en række ministre og ministerier. Dette taler i sig selv for, at vi drøfter, om der ikke tiltrænges en yderligere koordinering. Men behovet for en kommission udspringer også af en række forskydninger og nydannelser. Lad mig nævne nogle eksempler. De er ikke udtømmende, men jeg anser dem for vigtige.

Der er i nyere tid en stigende betydning omkring valutakurspolitikken. Vi har set gang på gang, hvordan Nationalbanken udtaler, at et højt dansk renteniveau vil have en

hel række indrepolitisk uheldige virkninger, men er nødvendigt af hensyn til vores valutapolitik, af hensyn til at sikre tilstrækkelige valutareserver. Dette moment går altså stadig stærkere ind i hele vores kreditpolitik.

Jeg kan også nævne, at der sker en række forskydninger i andelen af kreditgivning fra banker og sparekasser over imod realkreditinstitutioner, og samtidig er der forskydninger fra realkreditinstitutioner over i retning af det uorganiserede kreditmarked, hvoriblandt jeg særlig vil nævne de private pantebreve, men også, at forsikringselskaber og pensionskasser i stigende omfang går ind i långivningen. Jeg kan også nævne den øgede udstedelse af statsobligationer, indførelse af udlånslofter for pengeinstitutioner og realkreditinstitutioner, den nye indførelse af kontantlån, kurssikrede lån m. v.

Til alt dette nye vil jeg også nævne som en delvis ny problemstilling, at der er et samspil mellem pengepolitik og skattepolitik, som i allerhøjeste grad påvirker folks optræden. Når de optræder som låntagere eller långivere, er det helt givet, at de er meget opmærksomme på, hvordan det vil påvirke deres beskatning, og at dette måske kan få nogle uønskede konsekvenser generelt set.

Jeg vil endelig nævne, at der også i fremtiden ligger en del problemer bl. a. i forbindelse med vores EF-samarbejde. Jeg kan rent konkret nævne, at der er et EF-direktiv fra 1977 om harmonisering af kreditinstitutionerne. Endnu er kun meget lidt af det iværksat i Danmark. Det meste er udskudt til senere, men vi ved jo, at om ganske få år vil det være nødvendigt for os at tage stilling til virkningen af, at flere udenlandske kreditinstitutioner bliver oprettet i Danmark.

Jeg nævner alt dette for at understrege, at der er et stort behov for fundamentale overvejelser omkring hele vores kreditpolitik, og da dette spørgsmål sorterer under så mange forskellige ministre, er det vel rimeligst at rette det spørgsmål til statsministeren, om regeringen agter at oprette en sådan kommission.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at beklage, hvis statsministeren skulle føle ubehag ved at være til stede her, mens jeg er her. Jeg forstår på udtalelser til TV i weekenden, at statsmi-